

Andrzej Kardasz, Grzegorz Wronowski, Jan Gurba

Kleszczów, gm. Ostrów Lubelski, woj.
lubelskie, St. I

Informator Archeologiczny : badania 24, 1

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

EPOKA KAMIENIA

Paleolit i mezolit

Brzeski, gm. Klwów, woj. radomskie patrz okres rzymski

Kleszczów, gm. Ostrów Lubelski, woj. lubelskie St. I

Muzeum Regionalne w Lubartowie

Badania prowadzili Andrzej Kardasz i Grzegorz Wronowski (autorzy sprawozdania) pod kierunkiem doc. dr Jana Gurby. Badania finansowało Muzeum Regionalne w Lubartowie. Pierwszy sezon badań. Obozowisko mezolityczne, ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych i I okresu epoki brązu.

Stanowisko odkryte zostało podczas badań AZP w 1990 r. Położone jest na północnym krańcu piaszczystego wyniesienia, przebiegającego po osi N-S, równoległe do zachodniego brzegu jeziora Kleszczów, od którego oddalone jest ok. 200 m. Powierzchnia stanowiska wynosi ok. 2 ha, przekopano 43 m², nie stwierdzono zarysów obiektów. Materiał występował tylko w warstwie ornej do gł. 30 cm. Uzyskano głównie materiał krzemienisty m.in. 6 skrobaczy, 4 drapacze, 2 nietypowe półtylczaki, 5 rdzeni, 3 fragmenty form tylcowych, ponadto pojedyncze okazy trapeza, luszczenia, trójkąta rozwartokątnego i rombu. Resztę stanowiły drobne odpady produkcyjne. Odkryto także kilka fragmentów ceramiki i 1 odlupek z siekiera oraz grociek sercowaty, które można wiązać z kulturą pucharów lejkowatych i z I okresem epoki brązu.

Materiały znajdują się w Muzeum Regionalnym w Lubartowie.

Badania nie będą kontynuowane.

Kostkowiec, gm. Kroczyce woj. częstochowskie St. 1 „Krucza Skala” AZP 91-53

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Częstochowie

Badania prowadził dr Krzysztof Cyrek. Finansował WKZ w Częstochowie. Drugi sezon badań. Późnopalaeolityczne obozowisko w schronisku skalnym.

Stanowisko leży w grupie skał „Łysak” wchodzących w skład Skał Kroczyckich. Schronisko powstało w dolnej partii Kruczej Skały, ok. 30 m nad dnem doliny współcześnie suchej. Odkryte obozowisko zajmuje obszar zarówno w schronisku jak i pod nawisem skalnym przed jego wylotem.

Wykop obejmował 20 m² i powiększył przebadany obszar do 38 m². Uzyskane wyniki potwierdziły obecność 2 poziomów kulturowych, z których starszy otrzymał datowanie radiowęglowe na pierwszą połowę okresu Allerödskiego (11400 ± 200 B.P. Lod-407). Młodszy poziom na podstawie stratygrafii i składu fauny należałoby odnieść do Młodszej Dryasy. Oba poziomy zachowały się w schronisku natomiast pod nawisem dobrze uchwytny jest tylko jeden, najpewniej młodszy poziom kulturowy.

Odkryto 4 dalsze paleniska w kamiennej obstawie oraz jedno w formie płytkiej niecki o dnie wyłożonym kamiennymi płytkami. Przy jednym z palenisk odkryto krzemieniec składającą się z kilkudziesięciu zabytków, wśród których wymienić należy 2 rdzenie, 1 rylec oraz 1 półtylczak. Są to formy na tyle mało charakterystyczne, że trudno o ich jednoznaczną interpretację kulturową. Unikatowym znaleziskiem był wisiorek wykonany przez zagładzenie wapiennego amonitu.

Istotnym składnikiem warstwy kulturowej były kości zwierzęce, częściowo intencjonalnie popłupane i przepalone w ogniskach. Znalezione również fragmenty kości i rogów reniferowych